

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå, at statsministeren ikke lægger særlig meget vægt på frivillige aftaler, for det er jo rent faktisk det, der foregår. Der er en række arbejdsgivere, som ikke ønsker at være medlemmer af en arbejdsgiverorganisation og derfor ikke er omfattet af en landsdækkende overenskomst. I så tilfælde laver man en tiltrædelsesoverenskomst, og deri optræder der så nogle gange et forhold, hvor det siges, at det er de og de forbunds medlemmer, der kan være der.

Jeg synes bare, at man her igen udstiller, at man ikke vil lave noget, der er generelt. Hvis vi nu siger: O.k., vi synes også, at eksklusivbestemmelser er noget mærkeligt noget i det 21. århundrede, hvorfor vil man så ikke fjerne det i forhold til Kristelig A-kasse? Hvorfor vil man ikke fjerne det i forhold til de liberale erhverv? Hvorfor kommer man ikke, når man siger, der er problemer med det her, og laver en samlet pakke og fremfører den samlede lovgivning?

Statsministeren kan have mange holdninger, men der kommer bare ikke noget frem. Hvorfor er det, at man ikke vil lave det for advokater, læger, tandlæger osv. og alle de grupper, der har eksklusivbestemmelser, når regeringen selv har vist i den betænkning, den selv har fremlagt, at der er eksklusivbestemmelser på de områder? Så vælger man bare, når man laver sit lovforslag, kun at udtage et enkelt område. Det er hykleri, må jeg sige til statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil bare understrege over for hr. Bjarne Laustsen, at den lovgivning, som regeringen lægger frem, gælder for alle fagforeninger. Hvad enten de kalder sig kristelige eller frie eller noget andet, gælder det generelt for alle.

For så vidt angår de par områder, hvor regeringen så har sagt, at der behøver vi lige lidt mere tid til at foretage en supplerende juridisk analyse, kan jeg også gentage, at sigtet selvfølgelig er, at vi også dér skal se at komme væk fra eksklusivaftaler. Det skal selvfølgelig ske på en måde, f.eks. på sundhedsområdet, som er forsvaret, hvor der altså stadig væk er en kontrol med, hvad der sker på sundhedsområdet. Jeg tror, at hr. Bjarne Laustsen vil give mig ret i, at der skal være en eller anden sikkerhed for, at ikke enhver kvaksalver kan fungere i forhold til mennesker. Men det er sandelig også noget andet end det at skulle have et arbejde inden for andre brancher, hvor det måske ikke er menneskers sundhed, der direkte står på spil.

Kl. 13.25

Jeg fornemmer, at det, hr. Bjarne Laustsen er ude på, er at forsinke, udskyde, måske forhindre en lovgivning om eksklusivaftaler ved at sige, at det skal afvente en sådan supplerende analyse. Det ser vi ingen grund til. Vi starter dér, hvor det er oplagt at starte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 46**Aase D. Madsen (DF):**

Jeg vil gerne komme lidt tilbage til forholdene på Grønland med hensyn til øremærkning af bloktilskuddene. Det ønskede statsministeren ikke, og statsministeren var på det område dybt uenig med sin finanspolitiske ordfører, hr. Kristian Jensen. Men jeg kan forstå, at statsministeren så er enig med den konservative ordfører fru Gitte Seeberg, som ikke ønsker øremærkning, og det er jo en interessant udmelding i sig selv.

Det, jeg gerne vil høre, er, om statsministeren så er enig med Venstres ordfører, hr. Kristian Jensen, som til Berlingske Tidende i dag siger, at regeringen bør presse landsstyret til at adskille erhvervslivet fra hjemmestyret af hensyn til internationale firmaers manglende lyst til at investere i Grønland. Vil statsministeren følge Venstres finanspolitiske ordfører på dette område?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Erhvervspolitikken i Grønland er et grønlandsk hjemmestyreanliggende og derfor ikke noget, som den danske regering kan eller skal gå ind og blande sig i. Men jeg ved, at det i øvrigt er det grønlandske landsstyres politik gradvist at få skilt grønlandske virksomheder ud og væk fra hjemmestyret og altså privatiseret, så de skal operere på almindelige markedsvilkår.

Aase D. Madsen (DF):

Den melding er jeg faktisk glad for – tak for den – for man kan jo sige, at det kan have en lidt afsmittende virkning. I det øjeblik, de internationale virksomheder ikke ønsker at investere i Grønland, så får Grønland jo et økonomisk problem, og det økonomiske problem bliver fragtet til Danmark via et ønske om større bloktilskud. Er statsministeren enig i det?